

متن پرسش

سلام علیکم: من در کودکیم به علت اینکه بد خواب بودم و از اینکه همه خواب بودن و من بیدار می ترسیدم، برای رهایی از این ترس خیالاتی را تصور می کردم تا از این ترس دور باشم. خیالاتم هم بر اساس اتفاقات روزمره یا فیلم هایی که می دیدم بود ولی رفته رفته این برنامه روزانه ام شد. چند سال پیش برای حل کردن این معضل از استادی کمک خواستم ایشان فرمودند آدم به دنبال آنچه که دوست دارد می رود و من هم هر وقت این خیالات سراغم می آمد دنبال کشف این بودم که چه چیز در این خیالات هست به طوری که فهیدم خودم را در این خیالات می یابم و نداشته هایم را در خیالات می آوردم که دارم و به اینجا رسیدم که من هستی هستم و بعد هم آشتی با خدای شما بر آن صحنه گذاشت. الان دو سال از این کشف می گذرد ولی من هنوز نتوانسته ام بر اساس این نوع نگاه زندگی کنم و هنوز خیالاتم ادامه دارد، اشکالم هم این است که نمی توانم استعداد و قابلیت خودم را پیدا کنم و ادامه مسیر دهم. لطف شما مرا در این مورد راهنمایی بفرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظرم با مباحث «ده نکته از معرفت نفس» و «برهان صدیقین» مسیر خوبی جلوی شما قرار می گیرد. موفق باشید